

ANEU MAR ENDINS

Al servei del nostre poble

El títol d'aquest escrit és el mateix que el del document col·lectiu dels bisbes catalans publicat el 21 de gener de 2011 i titulat així. «*Al servei del nostre poble*». Penso que actualment, és especialment necessari aquest servei de l'Església al nostre poble a causa de la crisi econòmica tan greu que estem patint. He recordat aquest títol també amb ocasió de la Jornada de Germanor, que també té el nom de «Dia de l'Església diocesana», que celebrem aquest diumenge i que aquest any té aquest lema: «L'Església contribueix a crear una societat millor.»

Cal que valorem i agraiem tot el que s'està fent des de les comunitats parroquials i des de les institucions solidàries, siguin civils i siguin religioses, especialment des de Càritas al servei dels afectats per aquesta crisi. Com dèiem en el document que he citat, «demanem que es mantingui i creixi aquest treball caritatiu, amb noves iniciatives que promoguin la solidaritat i la justícia, i alhora incentivin les activitats empresarials responsables per tal de mantenir i ampliar els llocs de treball. Tots hem de continuar en el camí del servei i l'entrega generosa envers els qui més ho necessiten» (*Al servei del nostre poble*, n. 4,f).

Estem celebrant els 50 anys de l'inici del Concili Vaticà II. Un dels documents més significatius d'aquest Concili, en les relacions entre l'Església i la societat és precisament la constitució sobre l'Església en el món contemporani, coneguda i citada per les dues paraules llatines inicials del text: *Gaudium et Spes*. Aquest document comença amb aquestes paraules que han esdevingut com un manifest de l'esperit del gran concili ecumènic del segle xx: «La joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i de tots els qui sofreixen, són també la joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de veritablement humà que no trobi ressò en el cor d'ells» (GS 1).

El Concili Vaticà II ens invità a esdevenir una Església profundament solidària amb el món. Una Església solidària i servidora de les societats en les quals està present. Aquest mateix document diu també que «l'Església percep amb agraïment que, tant en la seva comunitat com en cadascun dels seus fills, rep diversos ajuts per part dels homes de tota classe i condició. Perquè tots els qui promouen la comunitat humana en l'ordre de la família, de la cultura, de la vida econòmica i social, així com de la vida política, nacional o internacional, aporten també un gran ajut, segons el disseny de Déu, a la comunitat eclesial, en tant que aquesta depèn de factors externs» (GS 44).

És just, doncs, que l'Església retorni el que rep de la societat en un servei a aquesta. Penso que puc dir que la nostra Església diocesana de Terrassa ho fa amb esforç i amb generositat. Vull destacar sobretot el treball de les institucions solidàries de la diòcesi i l'esforç extraordinari que estan fent en aquests moments de crisi econòmica, sobretot el treball de la Càritas diocesana i de les Càrites parroquials.

Per això, en aquest diumenge, es fa una col·lecta en tots els temples per demanar l'ajut dels catòlics a fi que les activitats pastorals i socials de l'Església puguin disposar dels mitjans necessaris —també dels mitjans econòmics— i que no es quedin inactives i col·lapsades. Així doncs, demanen l'ajut de tots els fills i filles de l'Església i de totes les persones que valorin el servei que aquesta fa a la nostra societat, sobretot en aquest temps de crisi.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Ordenació de dos preveres a l'inici de l'Any de la Fe

► El diumenge dia 28 d'octubre, a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la Catedral i ordenà de preveres Mn. Joan Ferrero Mora i Mn. Mario Jurado Viceira, diaques de la diòcesi de Terrassa. Varen concelebrar Mons. Jaume Traserria, bisbe emèrit de Solsona, i Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, acompanyats de seixanta preveres amb l'assistència d'un bon grup de diaques i seminaristes. Els familiars dels nous ordenats, els fidels de les parròquies amb les que estan relacionats i un nombrós poble fidel omplí la Catedral. Els dos nous preveres exerciran el ministeri a les parròquies on ja hi eren com a diaques: Sant Esteve de Granollers, Sant Sadurní i Mare de Déu del Carme de Montornès del Vallès i Santa Agnès de Malanyanes, al Vallès Oriental.

GLOSSA

Deixaran un record inesborrable

En una missa exequial intervenen diversos familiars fent les lectures i, a l'hora de la pregària dels fidels, després d'unes sentides paraules d'un fill i d'una companya de l'equip de matrimonis en què participaven el difunt i la seva esposa, dos néts que ronden els vint-i-cinc anys expressen les seves pregàries. Diu un d'ells: «*Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. No valeu més vosaltres que no pas ells?* (Mt 6,26). Preguem al Pare que ens ajudi a tenir la confiança que l'avi va tenir sempre, fonamentada en aquest text de l'Evangelí». I afegeix el segon: «Encomanem a Déu l'Església, la comunitat dels cristians en què va viure l'avi, on procurem viure molts dels presents, la de les persones sinceres, netes de cor i que volen seguir la proposta de Jesús». Aquests néts havien viscut la sol·licitud de l'avi, l'havien escoltat i n'havien vist l'actuació de cada dia. Amb el temps, havien copsat d'on treia la força.

Al final de la celebració, un dels fills agrai la companyia i la pregària dels presents i digué: «La vida del pare ens permet pensar que és ben a prop de Déu. Volem donar gràcies a Déu per l'amor del pare, per la rectitud i la integritat que, amb la mare, ens van transmetre. Gràcies per la seva vida, per la seva joventut centrada en els estudis, els amics i per l'aten-

ció als consells dels seus mestres, pels cinquanta-dos anys de matrimoni amb la mare i per l'equip que els ha acompanyat i per totes les parelles que ajudaren en els cursets de preparació al matrimoni, per la fàbrica on va poder desenvolupar una vocació professional i on va trobar tan bons companys que el recordeu amb estima, per l'educació que, amb la mare, ens donaren, per l'exemple i pel testimoni rebuts, per les benediccions de taula, per l'escola, escollida amb criteri, on ens van portar i per fer de la parròquia casa nostra, pels romiatges a Montserrat, les colònies i els grups... Gràcies, Pare del cel, per la complicitat incondicional amb la mare, fins i tot durant les nostres adolescències, en què no tot va ser fàcil, per l'acolliment de les famílies que hem creat... Ara, pare, t'has trobat amb Déu, cara a cara, amb el sentit del deure acomplert, la responsabilitat assumida fins a les darreres conseqüències, amb l'exemple discret de tants valors viscuts i testimoniats... i confiant en la seva misericòrdia.»

Aquest avi va ser llum per als seus, un bon testimoni, sense gaire paraules, amb els fets de cada dia, amb l'actitud de servei, amb l'amor als altres. Els testimonis que són veritat no cal que s'expliquin, es capten. I, per això, ha deixat un record inesborrable.

Enric Puig Jofra, SJ

Cadena de pregària per les vocacions

El mes de novembre les diòcesis amb seu a Catalunya fan una cadena de pregària per les vocacions. Al Bisbat de Terrassa li corresponen els dies 10, 20 i 30. Es tracta de fer una estona de pregària (personal o en família) oferint-la per les vocacions. Per a inscriure's: tel. 936 744 999 o bé seminariterrassa@hotmail.com o bé cadenapregariaterrassa.blogspot.com.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'ofrir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus.

Amb una sola oblatió, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigieu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el fill; només ho sap el Pare.»

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el arcángel que se ocupa de tu pueblo: serán tiempos difíciles, como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los inscritos en el libro.

Muchos de los que duermen en el polvo despertarán: unos para la vida eterna, otros para ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, para toda la eternidad.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa; / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa serena. / Porque no me entregarás a la muerte, / ni dejarás a tu fiel conocer la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 10,11-14.18)

Cualquier otro sacerdote ejerce su ministerio, diariamente, ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo ofreció por los pecados, para siempre jamás, un solo sacrificio; está sentado a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies.

Con una sola ofrenda ha perfeccionado para siempre a los que van siendo consagrados. Donde hay perdón, no hay ofrenda por los pecados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«En aquellos días, después de esa gran angustia, el sol se hará tinieblas, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

»Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y majestad; enviará a los ángeles para reunir a sus elegidos de los cuatro vientos, de horizonte a horizonte. Aprended de esta parábola de la figuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros suceder esto, sabed que él está cerca, a la puerta. Os aseguro que no pasará esta generación antes que todo se cumpla. El cielo y la tierra pasarán, mis palabras no pasarán. El día y la hora nadie lo sabe, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»

El judici final (detall), oli sobre taula de Van der Weyden (c. 1445-50). Musée de l'Hôtel-Dieu, Beaune (França)

COMENTARI

Començament i final

dem passar per alt. Què ens diu, doncs, el text d'avui, quan estem a punt de tancar el cicle de lectura de Marc?

El primer que ens diu és que hi ha un final. Que l'existència humana no és il·limitada. Ara bé, també ens diu que vivim en l'expectativa d'un final de plenitud i que aquesta plenitud té a veure amb Jesús, en tant que fill de l'home, és a dir, en tant que revelador d'una dimensió diferent i desconeguda de la nostra existència. Aquesta promesa, lluny de despertar angoixa i neguit, mou a la lloança, a l'acció de gràcies i a l'esperança. Perquè l'important no és el dia i l'hora. El que veritablement importa és que la revelació del misteri de plenitud que és Jesús és una revelació que ens afecta i que ve a ser el que arrodoneix i corona la nostra vida humana.

Però encara ens diu quelcom més. La promesa d'una plenitud sense fronteres ens diu també que aquest final és, en definitiva, un començament, una nova etapa, un cicle nou que començarà d'aquí uns dies, quan encetem la preparació del Nadal.

L'any litúrgic es clou amb la imatge del Jesús que se'n va però que, paradoxalment, és també el Jesús que ve. Perquè el Jesús que ve és el que s'atansa amb benvolença i amb la senzillesa d'un infant.

Jesús està sempre venint, però també està sempre acomiadant-se per tornar. En ell el començament (el naixement) i el final (l'exaltació) són el mateix misteri. El misteri de la revelació que ofereix vida a desdir.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 1a setmana): Ap 1,1-4; 2,1-5a / SI 1 / Lc 18,35-43 ■ **dimarts**: Ap 3,1-6.14-22 / SI 14 / Lc 19,1-10 □ **dimercres**: Ap 4,1-11 / SI 150 / Lc 19,11-28 ■ **dijous**: Ap 5,1-10 / SI 149 / Lc 19,41-44 ■ **divendres**: Ap 10,8-11 / SI 118 / Lc 19,45-48 ■ **dissabte**: Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-40 □ **diu-menge** vinent, Jesucrist, Rei de tot el món (litúrgia de les hores: 2a setmana): Dn 7, 13-14 / SI 92 / Ap 1,5-8 / Jn 18,33b-37.

El text de l'evangeli d'avui és un fragment del discurs de Jesús, al final de la seva activitat, sobre la destrucció de Jerusalem i els darrers temps. El discurs ja és una peça difícil perquè combina les referències a la ruïna de Jerusalem i, al mateix temps, a les imatges apocalíptiques que envolten la creença en un judici al final de la història. Però encara es fa més difícil si agafem un fragment de la meitat del discurs sense possibilitat d'emarkar-lo i sense poder entrar en el tema d'estar amatents i vetllar, que és el que vol caracteritzar el discurs en l'evangeli segons Marc.

Tanmateix, com a darrer diumenge del cicle de Marc, la referència al final de la història i al que anomenem *el judici final* és una referència clàssica de l'acabament de l'any litúrgic, que no po-

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

47. Jesús és la confiança dels cristians

Hi ha en l'Evangeli un petit relat molt bonic (cf. Mc 6,45-52 i par.) en què Jesús anticipa durant la seva vida terrenal la proximitat d'ell als seus deixebles i la fa així més fàcilment comprensible per a nosaltres.

Després de la multiplicació dels pans, el Senyor ordena als deixebles que pugin a la barca i el precedeixin a l'altra riba, cap a Betsaida, mentre ell mateix acomiadarà la gent. Després ell es retira a la muntanya a pregar. Els deixebles estan, doncs, sols a la barca. Bufa vent contrari, el mar és mogut. Són amenaçats per la força de les onades i per la tempesta...

El Senyor sembla estar lluny, en pregària sobre la muntanya. Però com que està amb el Pare, ell els veu. I perquè els veu, ve cap a ells caminant sobre el mar,

puja a la barca amb ells i fa possible la travessia fins a la meta.

Aquesta és una imatge per al temps de l'Església —destinada precisament també a nosaltres. El Senyor és a la muntanya del Pare. Per això ell ens veu. Per això pot en qualsevol moment pujar a la barca de la nostra vida. Per això podem sempre invocar-lo i sempre estar segurs que ell ens veu i ens sent.

També avui la barca de l'Església, amb el vent contrari de la història, navega a través de l'oceà agitat del temps. Sovint hom té la impressió que s'ha d'enfonsar. Però el Senyor és present i ve en el moment oportú. «Me'n vaig i vinc a vosaltres» —aquesta és la confiança dels cristians, la raó de la nostra alegria.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

El reencantament del món

Són molts els homes i les dones del nostre entorn que cerquen la pau interior, col·laboren amb ONG, fan silenci, mediten, practiquen txi-kung i viatgen a Orient sense renunciar a Occident. No obstant això, és difícil adscriure'ls a una religió concreta: es consideren persones espirituals.

Les enquestes confirmen el retrocés de la pràctica religiosa a l'Europa occidental, a l'Estat espanyol i a Catalunya en particular. Però la fatiga del cristianisme europeu contrasta amb un creixent interès desvetllat per la dimensió espiritual, que coincideix amb la configuració de la cultura postmoderna. Alguns autors han definit aquest nou fenomen religiós com el *reencantament del món*.

Estudiar les espiritualitats desenvolupades en el context postmodern no resulta gens fàcil. La mateixa paraula *espiritualitat* és força polivalent. Podem definir-la com el ressò intern de les creences religioses apreses, però també com la intuïció del sagrat que brolla de l'interior de l'ésser humà quan capta el Misteri de l'existència.

Aspectes característics de la postmodernitat, com la desconfiança envers el racionalisme, la fragmentació del discurs i la ruptura amb la tradició, tenen una incidència especial en l'àmbit religiós. Ara bé, no podem reduir l'actual eferescència religiosa a un simple fenomen regressiu. Les noves recerques religioses poden ser una de les sortides existencials a la nova situació canviant, dispersa, mòbil i plural. En opinió de Juan Martín Velasco, el *misticisme postmodern* demostra la insatisfacció dels individus davant l'asfixiant cultura només tecnocientífica que domina les nostres societats.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*,
Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

SANTORAL

18. ✠ Diumenge XXXIII de durant l'any. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. Dilluns. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC).

20. Dimarts. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. Dimecres. Presentació de santa Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. Dijous. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la músi-

ca (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. Divendres. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. Dissabte. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys màrtirs a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, màrtir (s. III); santa Fermina, verge i màrtir; santes Flora i Maria, verges i màrtirs a Còrdova.

EVANGELIZAR

Sentido de la expresión Palabra de Dios

Se puede hablar del acto del primer anuncio como *acto germinal de transmisión eclesial de la Palabra de Dios*, como nos recordó el Sínodo de los Obispos sobre «la Palabra de Dios en la vida y la misión de la Iglesia» (Roma, octubre de 2008, propuesto a la Iglesia en la exhortación apostólica *Verbum Domini*, año 2010). Hay un sentido analógico de la expresión *Palabra de Dios*.

- En primera instancia, la Palabra de Dios es el mismo Jesucristo viviente, comunicador del amor del Padre a la humanidad.
- En segundo lugar, cabe hablar de la Palabra de Dios contenida en la Biblia, en la Escritura, como condensación escrita de todo lo que Jesucristo y los apóstoles consignaron como necesario para nuestra salvación.
- Y, en tercer lugar, cabe hablar de la Palabra de Dios en la transmisión eclesial de dicha Palabra, es decir, en la lectura e interpretación de la Escritura en la Iglesia y en la oferta de la Palabra a la humanidad a través de la predicación, los sacramentos y el testimonio de vida.

Pues bien, creemos que se puede afirmar que, en el humilde acto por el cual un laico o laica cristiano anuncian a alguien de su entorno la persona de Jesús como Salvador, se está dando —aunque de forma germinal y muy elemental— un primer acto de transmisión eclesial de la Palabra de Dios. En dicha circunstancia (asegurados los requisitos básicos de fe, discernimiento y sintonía eclesial por parte del comunicador), la revelación como Voz de la Palabra de Dios está siendo comunicada a un destinatario a través de las palabras de un seguidor de Cristo, que habiéndolo recibido en la Casa de la Palabra (la Iglesia), propone a otro peregrino por el camino (la Misión) el encuentro con el rostro de la revelación: Jesucristo resucitado.

En el mensaje final del Sínodo sobre la Palabra de Dios encontramos estas sugerentes metáforas: la Voz (la Revelación), el Rostro (Jesucristo), la Casa (la Iglesia) y el Camino (la Misión) como cuatro expresiones referidas a la Palabra de Dios viva.

Xavier Morlans
(*El primer anuncio. El eslabón perdido*, Ed. PPC, Madrid 2009)

ENTREVISTA

EULÀLIA TORT

Turisme comunitari

La periodista Eulàlia Tort ha complert un dels seus petits somnis: arran de la seva tesina sobre turisme comunitari a Guatemala, viure *in situ* tot allò que ha treballat en la tesina del màster en gestió cultural que ha cursat a la UB. Entre el juliol i el setembre, l'Eulàlia, diplomada (grau) en ciències religioses a l'ISCREB, va passar 40 dies fent de voluntària amb la Fundació Quetzal, visitant comunitats indígenes —les que havia estudiat— i compartint la realitat amb col·legues de la premsa guatemalenca. Com que l'experiència ha estat molt positiva per a ella, assegura que per Nadal hi tornarà. A la tesina —que ja ha aprovat—, l'Eulàlia tracta com convertir els recursos culturals de Guatemala en atractius turístics, sempre amb el rerefons del desenvolupament social de les comunitats indígenes i la protecció d'aquests béns.

Quina realitat has trobat a Guatemala?

Tot i que aquestes comunitats encara tenen molts reptes, m'he trobat amb una acollida extraordinària. Penso que la millor manera de conèixer una cultura és vivint-la; i quan algú t'obre les portes de casa seva només pots donar gràcies i aprendre de cada detall, de la seva vida quotidiana. He estat en comunitats pobres, sense recursos, però amb una dignitat aclaparadora.

I has fet algun voluntariat...

A més de la visita a les comunitats, sí, vaig estar fent de voluntària amb la Fundació Quetzal, una ONG que té la seu a Sabadell. Aquesta entitat té un menjador que diàriament atén 150 criatures de San Juan de La Laguna i properament posarà en marxa un hospital maternoinfantil. Petites llavors d'esperança tant a Guatemala com a Catalunya. Val la pena donar suport a aquesta feina, tant sobre el terreny com des de casa amb aportacions econòmiques.

Hi has trobat Déu en les persones que has ajudat?

No diria que he trobat Déu a Guatemala, perquè *ja ens coneixiem* de fa temps. Déu és en cadascun de nosaltres independentment del continent en què ens trobem. El que sí he viscut en primera persona són les benaurances: «Benaurats els pobres, perquè vostre és el Regne de Déu!»

Oscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 17, a les 10 h. Presideix la sessió del Consell Pastoral Diocesà.

A les 19.15 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Aquest diumenge dia 18, a les 11.30 h. Presideix la Misa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de la Floresta, en la Visita Pastoral.

Del dilluns dia 19 al divendres dia 23. Assisteix a l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dissabte dia 24, al matí. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de la Floresta.

A les 18 h. Assisteix a la presentació d'un llibre en el desè aniversari d'Oncovallès a Granollers.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Granollers amb motiu del desè aniversari d'Oncovallès.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe participa a la trobada de Càritas de Catalunya. El dissabte dia 20 d'octubre, Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, va participar juntament amb els altres bisbes de Catalunya a la trobada de voluntaris de Càritas que tingué lloc en el recinte del Fòrum de Barcelona, amb assistència de més de 4.000 voluntaris d'arreu de Catalunya, entre ells una nombrosa representació de voluntaris de Càritas de la diòcesi de Terrassa. Mons. Saiz Meneses fou present als actes del matí, centrats en la conferència del cardenal Óscar Madariaga, president de Càritas Internacional.

Conferència del Sr. Bisbe a les confraries i germanats. El dissabte dia 20 d'octubre a les 17 h, Mons. Saiz Meneses pronuncià la conferència *Exaltació de les glòries de Maria* organitzada pel Consell General de Germanats de la província Eclesiàstica. L'acte tingué lloc a la parròquia de

La Porta de la Fe

15. Arribats els seus últims dies, l'apòstol Pau va demanar al deixeble Timoteu que «cerqués la fe» (cf. 2Tm 2,22) amb la mateixa constància que quan era nen (cf. 2Tm 3,15). Escoltem aquesta invitació com adreçada a cadascun de nosaltres, perquè ningú no es torni peresós en la fe. Ella és la companya de vida que ens permet distingir amb ulls sempre nous les meravelles que Déu fa per nosaltres. Intentant percebre els signes dels temps en la història actual, ens compromet a cadascú a convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món. Allò que el món necessita avui de manera especial és el testimoniatge creïble dels qui, il·luminats en la ment i el cor per la Paraula del Senyor, són capaços d'obrir el cor i la ment de molts al desig de Déu i de la vida veritable, aquella que no té fi. (*Segueix*).

Sant Francesc d'Assís, a la ciutat de Sabadell, amb assistència de prop de 200 persones. Després de la conferència el Sr. Bisbe celebrà la missa a les 19 h a la mateixa parròquia.

El Sr. Bisbe presideix els actes del 140 aniversari de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell. El diumenge dia 21 d'octubre Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell amb la que culminaven els actes del 140 aniversari de l'Acadèmia Catòlica. Van celebrar Mn. Francesc Catarineu, rector i consiliari de l'Acadèmia i d'altres preveres. Hi assistiren el Sr. Ramon Graells, president de l'Acadèmia, d'altres membres del patronat, antics presidents i socis. El Sr. Ramon Burgués, Regidor d'Ensenyament representà l'Ajuntament. El poble fidel omplí el temple testimoniant el reconeixement a aquesta institució tan arrelada a la ciutat.

Sisena Trobada diocesana d'Escolans. El dissabte 27 d'octubre el Seminari de Terrassa (situat a Valldoreix) va organitzar la Sisena Trobada diocesana d'Escolans. Varen participar-hi escolans de diverses parròquies i poblacions. Després de la pregària inicial van participar en un joc de perícia amb proves pròpies per a escolans. Al migdia Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, va presidir la celebració de l'Eucaristia. La trobada va seguir amb el dinar i l'actuació d'un mag. La trobada s'emmarca en el conjunt d'activitats diocesanes de l'Any de la Fe i es va consolidant dins la Pastoral Vocacional.

▶ AGENDA

Conferència. *El Concurs bíblic: una manera de treballar l'Any de la Fe.* A càrrec de Pere Casas i Jaume Vernet, de la Federació de Cristians de Catalunya. Aquest dissabte dia 17 de novembre a 2/4 de 6 de la tarda, a la sala capitular de la Catedral. Organitza el Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa.

Missa de Santa Cecília. Dijous dia 22 de novembre a les 8 del vespre a la Catedral. Celebrant: Mn. Fidel Catalán, rector, amb la participació del cor Driade, cor de càmera de TRS, director Aleix Oliveres i organista Joan Casals.

▶ ANY DE LA FE

Trobareu informació i materials a: www.bisbatdeterrassa.org en el link Any de la Fe.

Entre altres coses, cada dia hi trobareu un breu testimoni sobre la fe d'un prevere, un laic, una persona de la nostra diòcesi.

REMAD MAR ADENTRO

Al servicio de nuestro pueblo

El título de este escrito es el mismo que el del documento colectivo de los obispos catalanes publicado el 21 de enero de 2011 que lleva este título: «Al servicio de nuestro pueblo». Pienso que en la actualidad es especialmente necesario este servicio de la Iglesia a nuestro pueblo a causa de la crisis económica tan grave que estamos sufriendo. He recordado este título también con ocasión de la Jornada de Germanor, que lleva también el nombre de «Día de la Iglesia diocesana» que celebramos este domingo y que este año tiene como lema: «La Iglesia contribuye a crear una sociedad mejor.»

Debemos valorar y agradecer cuanto estamos haciendo desde las comunidades parroquiales y desde las instituciones solidarias, sean civiles, sean religiosas, especialmente desde Cáritas al servicio de los afectados por esta crisis. Como decíamos en el documento que he citado: «pedimos que se mantenga y crezca este trabajo caritativo, con nuevas iniciativas que promuevan la solidaridad y la justicia, y a su vez incentiven las actividades empresariales responsables con el fin de mantener y ampliar los lugares de trabajo. Todos hemos de continuar en el camino del servicio y la entrega generosa hacia quienes más lo necesitan» (*Al servicio de nuestro pueblo*, n. 4,f).

Estamos celebrando los 50 años del inicio del Concilio Vaticano II. Uno de los documentos más significativos de este Concilio, en las relaciones entre la Iglesia y la sociedad, es precisamente la constitución sobre la Iglesia en el mundo contemporáneo, conocida y citada por las dos palabras iniciales del texto: *Gaudium et Spes*. Dicho documento empieza con estas palabras que han llegado a ser como un manifiesto del espíritu del gran concilio ecuménico del siglo xx: «El gozo y la esperanza, la tristeza y la angustia de los hombres contemporáneos, sobre todo de los pobres y de cuantos sufren, son también el gozo y la esperanza, la tristeza y la angustia de los discípulos de Cristo, y no hay nada verdaderamente humano que no encuentre eco en su corazón» (GS 1).

El Concilio Vaticano II nos invitó a llegar a ser una Iglesia profundamente solidaria con el mundo. Una Iglesia solidaria y servidora de las sociedades en las que se halla presente. El mismo documento dice también que «la Iglesia percibe con agradecimiento que, tanto en su comunidad como en cada uno de sus fieles, recibe diversas ayudas por parte de hombres de toda clase y condición. Porque cuantos promueven la comunidad humana en el orden de la familia, de la cultura, de la vida económica y social, así como de la vi-

da política, nacional o internacional, también aportan una gran ayuda, según el designio de Dios, a la comunidad eclesial, en tanto esta depende de factores externos» (GS 44).

Es justo, pues, que la Iglesia devuelva lo que recibe de la sociedad en un servicio a esta. Pienso poder decir que nuestra Iglesia diocesana de Terrassa lo hace con gran esfuerzo y con generosidad. Quiero destacar sobre todo el trabajo de las instituciones solidarias de la diócesis y el esfuerzo extraordinario que están haciendo en estos momentos de crisis económica, sobre todo el trabajo de la Cáritas diocesana y de las Cáritas parroquiales.

Por este motivo, este domingo, se lleva a cabo una colecta en todos los templos para pedir la ayuda de los católicos a fin de que las actividades pastorales y sociales de la Iglesia puedan disponer de los medios necesarios —también de los medios económicos— y no se queden inactivas y colapsadas. Así pues, pedimos la ayuda de todos los hijos e hijas de la Iglesia y de todas las personas que valoren el servicio que ella hace a nuestra sociedad, especialmente en este tiempo de crisis.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa